

[Knud Kristensen.]

Hvis det nu var noget i den øvrige Lovgivning ukendt, at Domstolené i høj Grad har et Skøn over, om en Lov er overtraadt, saa kunde man sige, at det var med nogen Ret, at en saadan Anke her fremføres. Men jeg skal henvise de ærede Medlemmer til den lange Række af Eksempler, som baade Ordføreren for de Konservative og jeg fremførte under Sagens anden Behandling, og hvorved det jo viste sig, at der næsten i enhver Lov og i vigtige Lovparagraffer; ogsaa i Straffeloven, er Tale om Forsømmelse og grov Forsømmelse, om tilbørligt og utilbørligt. Det er altsaa slet ikke noget mere skønsmæssigt eller vilkaarligt, hvad der her foreslaas bragt i Anvendelse, end de Herrer Kritikere har fundet sig i, har stemt for, har været med til at gennemføre paa en lang, lang Række Omraader, og naar de saaledes selv kan være med til at bringe dette Ord „utilbørligt“ i Anvendelse i Love, som de er Tilhængere af, saa kan man ikke tillægge den Anke, som de her fremfører mod en Lov, som de er imod, den Betydning, at der her er en Fejl saa fældende, at man ikke skulde kunne gennemføre en saadan Bestemmelse i Loven. Det er alt for inkonsekvent, det er altfor selvmodsigende, til, at man ikke skulde se, hvad Hensigten er. Grunden dertil er selvfølgelig ikke, at denne Bestemmelse er uanvendelig, men den, at de Herrer i det hele taget er imod Lovforslaget, og saa fremfører de alle de Begrundelser, de være nok saa umulige, som de paa nogen Maade kan finde. Det er det, som de Herrer, og ikke mindst nu igen det ærede Medlem Hr. Holstein, har gjort her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte, da han for et Par Dage siden havde Ordet, om, at det Lovforslag, som her er til Behandling, ikke havde Flertal i Folket; det var et Lovforslag, som vilde blive gennemført stik imod Befolkningens Villie. Ja, det er den Slags Paastande, som man kan staa og fremsætte, men som det ærede Medlem jo ikke har mindste Begrundelse for. Det Folketingsflertal, der nu eksisterer, og som har stemt for dette Lovforslag ved anden Behandling i Fjor, er valgt ved Valget i 1926, det havde altsaa Flertallet i Befolkningen, og ved det nylig afholdte Landstingsvalg er Stillingen i Vælgerbefolkningen, saa vidt man kan skønne, slet ikke forandret, i hvert Fald ikke forringet, for Flertallet. Det ærede Medlem har altsaa ikke noget som helst Holdepunkt for en saadan Paastand — derfor kan han selvfølgelig godt fremsætte

den, men saa kan man ikke tillægge den ret megen Betydning, og det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem forlanger vi skal.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at naar vi førte dette Lovforslag frem, var det af politiske Grunde, det var navnlig af Agitationsgrunde overfor det konservative Folkeparti: vi skulde se, om vi ikke kunde faa de Konservative sat i Knibe og hugge nogle Vælgere fra dem. Ja, hvor ved det ærede Medlem nu det fra? (*Hans Nielsen*: Det siger Langkjær!) Ja, Langkjær, han er nu saadan blevet det ærede Medlems store Profet — det har han vel ikke været alle Dage —, og nu skal det, han siger, ogsaa benyttes. Men det ærede Medlem maatte jo kunne vide, at det ikke er Tilfældet, for havde det været Tilfældet, saa havde vi selvfølgelig ikke indladt os i en Forhandling, hvor vi har strakt os vidt for at faa de Konservative med for at skaffe et Flertal her i Tinget. Hvis det var Meningen, at Lovforslaget alene skulde bruges til Agitation, saa var det jo langt bedre, om vi slet ingen Indrømmelser havde gjort, om vi havde stillet Lovforslaget op og sagt: vil I acceptere det? vil I stille et andet Forslag eller vil I ikke? — og saa agiteret derpaa. Nej, netop dette, at vi har indladt os i Forhandling og strakt os vidt i Indrømmelser for at skaffe et Flertal for Lovforslagets Gennemførelse, er et Bevis mod det ærede Medlems Paastand om, at det alene er af agitatoriske og politiske Grunde, vi har ført dette Forslag frem.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte nogle Eksempler, der skulde vise, hvor umuligt og inkonsekvent Lovforslaget var. Han nævnte Kolindsund-Sagen, han nævnte en Annonce, der havde staaet i „Fyens Tidende“, og han nævnte en Generalforsamling, der var afholdt i Fællesorganisationen af de danske Mejerier. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at disse hans Eksempler viser kun een Ting, nemlig den, at hvis han ikke er klogere, end hans Tale lyder, har han endnu ikke forstaaet et Muk af det hele — ikke et Muk. Thi dette, at en Mand averterer efter en Karl; som ikke maa staa i de samvirkende Fagforbund (*Hans Nielsen*: Det er ren Boykotning). Nej, det er ikke, det er fuldt ud lovligt. En Mand maa søge Folk, der staar i de samvirkende Fagforbund, eller Folk, der staar udenfor, lige saavel som en Mand, der søger Plads, maa sige, at han kun vil være hos en Mand, der er Medlem af Arbejdsgiverforeningen — det maa enhver selvfølgelig gøre. Det, der er strafbart, er,